

[Poul Schlüter.]

samtidig opretholde et moderne velfærds-samfund, som vi ikke kan undvære. En sådan politik vil både nationaløkonomisk og for den enkelte samfundsborger føre til omvæltninger, hvis konsekvenser bliver helt uoverskuelige.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af søloven og loven om gennemførelse af konnossementskonventionen af 1924.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 142) findes i tidenden sp. 2734, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1439).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

K. J. Mortensen: Jeg skal på udvalgets vegne indstille lovforslaget til vedtagelse med de ændringsforslag, der er stillet af handelsministeren.

Vi har i udvalget haft en hel del drøftelser vedrørende forskellige punkter i lovforslaget, og vi har også haft henvendelser fra Rederiforeningen, som har udtrykt bekymring over det nye i sølovens § 118 vedrørende forsikelsesansvar.

Vi har arbejdet med spørgsmålet, men er kommet til det resultat, at den udtalelse, som ministeren er kommet med i et samråd, hvor han lover at følge udviklingen og, såfremt det konstateres, at der bliver konkurrenceforringende følger for danske redere, at være villig til at tage loven op på ny og fjerne denne bestemmelse, må fjerne Rederiforeningens frygt, og at der derfor er dækket ind.

Et andet spørgsmål, som der har været langvarige drøftelser om, er spørgsmålet vedrørende transshipment, hvor man fra rederne mente, at dette ikke kunne lade sig gøre efter den nye lov.

Ministeren har over for udvalget givet udtryk for, at det stadig væk kan lade sig gøre at foretage transshipment; den eneste forskel er, at hvor det ikke på forhånd er aftalt, kan bortfragteren ikke fralægge sig det ansvar, der ligger ved befragtningen, men beholder ansvaret.

Under disse omstændigheder skal vi indstille lovforslaget til vedtagelse med de af ministeren foreslåede ændringer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1-8, § 1, således ændret, og §§ 2 og 3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling.

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om tilsyn med skibe

(Første behandling af lovforslaget (nr. 185) findes i tidenden sp. 4532, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1407).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

K. J. Mortensen: Jeg skal ligeledes indstille dette lovforslag til vedtagelse med den af ministeren foreslåede ændring vedrørende lovens ikrafttræden, som bliver forrykket til 1. juni.

Man har i udvalget drøftet spørgsmålet vedrørende radioudstyret i redningsbåde og redningsflåder og også stillet spørgsmål til ministeren herom. Ministeren har oplyst, at

[K. J. Mortensen.]

der er nedsat en arbejdsgruppe, som skal overveje de kvalitative krav til disse ting, og at arbejdsgruppen skal behandle hele spørgsmålet om den retningsmæssige værdi af radioudstyr, hvorefter man vil tage arbejdsgruppens afgørelse op til behandling og eventuelt fremsætte lovforslag.

Jeg skal derfor indstille lovforslaget til vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1, ændringsforslaget om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den ændrede affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om hjemmевærnet.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 115) findes i tidenden sp. 2336, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1409).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Poul Nielson: Da vi for nu snart 4 måneder siden, den 10. januar, havde første behandling af dette lovforslag, sagde det konservative folkepartis ordfører, hr. Knud Østergaard, at der nok skulle flyttes nogle kommaer i det lovforslag. Efter disse 4 måneder er vi nu nået til den krystalklare erkendelse, at det åbenbart er en temmelig alvorlig affære, når man laver tegnsætning i det konservative folkeparti. Der er ikke kun

blevet forsøgt kommareretning, men man har også sat semikolon og ikke så få spørgsmålstegn, ind imellem endda et par udråbstegn. Om der så også er anvendt tilstrækkelig mange tankestreger i det arbejde, skal jeg lade være usagt.

Jeg synes, det vil være nødvendigt her ved andenbehandlingen at præcisere vores opfattelse af dette lovforslag, nemlig at der er tale om fjernelse af en lovmæssig flaskehals, som udgør en faktisk hindring for et rationaliseringsarbejdes fornuftige fortsættelse inden for hjemmевærnet. Jeg skal videre understrege, at vi har fastholdt...

Formanden: Vi må have mere ro i salen.

Poul Nielson: Jeg skal endvidere i det omfang, det er mig muligt, understrege, at vi har fastholdt hjemmевærnsgrænens identitet som grundlaget for hjemmевærnets fortsatte ledelse, uanset at vi har lavet en integreret hjemmевærnsstab i den nye kommando. Vi har også helt klart, og det er der jo også enighed om, opretholdt, at det skal være en frivillig organisation.

Det er også grunden til, at vi mener, at når man lovgiver på det område, så skal man hverken gå foran eller bagefter i processen herinde. Vi skal ikke tvinge en udvikling igennem, som tiden ikke er moden til, i den frivillige organisation, men vi skal omvendt heller ikke ved at fristes eller lade os friste til at tage særlige hensyn til enkelte berørte grupper eller organisationer forhindre en udvikling, som tiden faktisk er moden til. Ved at gøre dette kunne man jo meget vel risikere at komme til at stå som en mere eller mindre ureflekteret fortaler for snævre interesser fremfor at stå som lovgiver med et vist overblik.

Det er altså et balanceret helhedshensyn, der må anlægges. Det er det, vi har gjort, og vi er glade for nu omsider at kunne sige, at dette åbenbart er en betragtning, der også nu er bred enighed om. Så har de 4 måneder altså ikke været helt forgæves.

Der bør også siges et ord om lokalforsvarets og hjemmевærnets samarbejde. Det er ikke et punkt, hvor vi har tilført nye momenter i udvalgsarbejdet. Det er fortsat et spørgsmål, som vil kunne tages op, og vi har altså ikke lavet nogen konklusioner på det